

"مقاله پژوهشی"

تأثیر سطوح مختلف مازاد تغذیه‌ای ویتامین D₃ و اسید گوانیدینواستیک بر عملکرد، خصوصیات لاشه، برخی شاخص‌های فیزیولوژیکی و رفتار جوجه‌های گوشتی متأثر از تنش اسیدوز لاکتیک

زینب برومندنیا^۱، حشمت‌الله خسروی‌نیا^۲، بابک ماسوری^۳ و بهمن پریزادیان^۴

۱- دانشجوی دکتری، گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه لرستان، خرم‌آباد، ایران
۲- استاد، گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه لرستان، خرم‌آباد، ایران، (نویسنده مسوول: khosravi_fafa@yahoo.com)
۳- استادیار، گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه لرستان، خرم‌آباد، ایران
۴- استادیار، گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه لرستان، خرم‌آباد، ایران
تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۱۱/۳۰ تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۷/۶
صفحه: ۱۰ تا ۲۱

چکیده مبسوط

مقدمه و هدف: اسیدوز لاکتیک در نتیجه هیپوکسی و رشد سریع جوجه‌های گوشتی بروز می‌کند و می‌تواند به‌عنوان یک تنش فیزیولوژیکی مطرح شود. در دو آزمایش جداگانه تأثیر سطوح مازاد تغذیه‌ای ویتامین D₃ و اسید گوانیدینواستیک بر عملکرد، وزن نسبی اندام‌ها، برخی شاخص‌های فیزیولوژیکی و رفتاری در جوجه‌های گوشتی تحت تنش اسیدوز لاکتیک بررسی شد.

مواد و روش‌ها: در هر دو آزمایش تعداد ۱۴۴ قطعه جوجه گوشتی سویه راس-۳۰۸ به‌ترتیب، برای مطالعه تأثیر ویتامین D₃ در سطوح صفر (کنترل منفی و کنترل مثبت)، ۲۰۰۰، ۳۰۰۰، ۴۰۰۰ و ۵۰۰۰ IU به‌صورت تزریق زیرجلدی در دوره رشد در سن ۲۱ تا ۲۹ روزگی و اسید گوانیدینواستیک در سطوح صفر، ۰/۶، ۱/۲، ۱/۸، ۲/۴ و ۳ g/kg خوراک در دوره پایانی در سن ۳۲ تا ۴۰ روزگی در قالب طرح بلوک کامل تصادفی با شش تیمار، چهار تکرار و شش پرند در هر تکرار استفاده شد.

یافته‌ها: در آزمایش اول، غلظت لیپیدهای کبدی در پرندگان دریافت‌کننده ۵۰۰۰ IU ویتامین D₃ در مقایسه با پرندگان کنترل منفی و پرندگان دریافت‌کننده ۳۰۰۰ IU ویتامین D₃ به‌ترتیب، ۲۱/۷۹ و ۱۹/۱۶ درصد کمتر بود (p<۰/۰۵). در آزمایش دوم، درصد زنده‌مانی پرندگان تغذیه شده با جیره حاوی ۱/۸ و ۳ g اسید گوانیدینواستیک در مقایسه با پرندگان دریافت‌کننده ۰/۶ و ۱/۲ اسید گوانیدینواستیک بالاتر بود (p<۰/۰۵). فراوانی فراسنجه‌های رفتاری تحت تأثیر تزریق ویتامین D₃ و همچنین سطوح جیره‌های اسید گوانیدینواستیک قرار گرفت (p<۰/۰۵).

نتیجه‌گیری: نتایج نشان می‌دهند تزریق زیرجلدی ویتامین D₃ در سطح ۵۰۰۰ IU و افزودن اسید گوانیدینواستیک به جیره غذایی در سطح ۱/۸ g/kg تأثیرات مثبتی بر تعدیل تنش فیزیولوژیکی ناشی از تزریق اسیدلاکتیک در جوجه‌های گوشتی دارد.

واژه‌های کلیدی: اسیدوز لاکتیک، اسید گوانیدینواستیک، تنش فیزیولوژیکی، جوجه گوشتی، فراسنجه‌های رفتاری، ویتامین D₃

مقدمه

برنامه‌های خاص اصلاح‌نژاد جوجه‌های گوشتی موجب شده است که سرعت رشد این پرندگان به‌صورت غیرمتوازن در اندام‌ها و دستگاه‌های مختلف بدن افزایش یابد. به‌طور مثال، سیستم‌های قلبی-عروقی و تنفسی متناسب با رشد بافت ماهیچه‌ای توسعه پیدا نکرده است. بنابراین، اختلال در تعادل بین رشد اندام‌های مصرف‌کننده اکسیژن (عضله سینه) و اندام‌های تأمین‌کننده اکسیژن (قلب و ریه‌ها) به ایجاد هیپوکسی، افزایش اسیدلاکتیک و اختلالات متابولیکی در سویه‌های تجاری جوجه‌های گوشتی منجر شده است (۳۸). همچنین، به‌دنبال افزایش مصرف خوراک، در نتیجه هضم و تخمیر انجام شده، اسید لاکتیک بیشتری در روده تولید و جذب می‌شود و بر تعادل اسید-باز خون تأثیر گذاشته و پرند را دچار اسیدوز متابولیکی می‌کند (۳۰). اسیدوز لاکتیکی باعث اختلال در عملکرد غشا سلول‌ها، آسیب سیستم قلبی-عروقی و آریتمی و نیز اختلال در عملکرد کلیه‌ها می‌شود (۲۲). اسیدوز لاکتیک ممکن است در اثر افزایش میزان تولید اسید لاکتیک یا کاهش سرعت حذف آن از خون حاصل شود (۲۱). به‌طور طبیعی، اسیدوز لاکتیک در نتیجه هیپوکسی و رشد سریع جوجه‌های گوشتی بروز می‌کند و می‌تواند به‌عنوان یک تنش فیزیولوژیکی مطرح شود. نشان داده شده است که افزایش سریع غلظت اسید لاکتیک خون در بروز سندرم مرگ ناگهانی^۱ در جوجه‌های گوشتی دخیل است (۱۹).

کمبود ویتامین D₃ در پرندگان ممکن است نقش مهمی در ایجاد بسیاری از اختلالات متابولیکی از جمله بیماری‌های قلبی-عروقی ایفا کند (۳۶). ویتامین D₃ از طریق افزایش فعالیت آنزیم اکسید نیتریک سنتاز در اندوتلیال، تولید اکسید نیتریک را در خون افزایش می‌دهد (۲). این ویتامین محلول در چربی، همچنین باعث کاهش التهاب و در نتیجه نشانگرهای زیستی تنش اکسیداتیو می‌شود و با تعدیل فشار خون، قادر است از پیشرفت نارسایی قلبی جلوگیری کند (۴۱). کمبود ویتامین D₃ ممکن است با چند ساز و کار از قبیل کاهش بیان گیرنده انسولین، کاهش فعالیت ناقل گلوکز ۴ و افزایش جبرانی ترشح هورمون پاراتورمون، منجر به افزایش مقاومت به انسولین و اختلال در سوخت و ساز چربی در بدن شود (۲۶). از طرف دیگر، گزارشات متعدد نشان داده‌اند که گوانیدینواستیک اسید^۲ ممکن است به‌عنوان یک پرواکسیدان مستقیم عمل کند (۲۹)، یا از طریق متابولیت‌های مرتبط با آن از جمله کراتین و آرژنین که قادر به دفع رادیکال‌های آزاد هستند، اثر آنتی‌اکسیدانی غیرمستقیم اعمال کند (۳۹). پژوهش‌های اخیر نشان دادند که اسید گوانیدینواستیک می‌تواند به‌طور مؤثری جایگزین اسیدآمینو آرژنین در جیره غذایی جوجه‌های گوشتی شود (۹). مصرف GAA با منشأ خارجی به‌عنوان پیش‌ساز کراتین باعث می‌شود تا پیش‌سازهای تولید GAA درون‌زاد برای انجام کارهای دیگر در بدن مانند تشکیل پروتئین، تولید نیتریک اکسید یا سنتز اسیدآمینوها مورد صرفه‌جویی قرار گیرند. نیتریک اکسید حاصل

1- Sudden death syndrome (SDS)

2- Guanidinoacetic acid (GAA)

شد. برای القای اسیدوز لاکتیک، ۴۸ ساعت بعد از آغاز تغذیه با جیره حاوی GAA تمام جوجه‌ها، ۰/۳ ml (۱۹۵ µl) به ازای هر کیلوگرم وزن بدن) محلول اسید لاکتیک ۴۰ درصد را به صورت تزریق داخل وریدی دریافت کردند. تزریق اسیدلاکتیک در دو نوبت دیگر به ترتیب با مقادیر ۰/۳ و ۰/۴ (۱۹۵ و ۲۶۰ µl به ازای هر کیلوگرم وزن بدن) در فواصل زمانی ۴۸ ساعت تکرار شد. پرندگان آزمایشی، ۴۸ ساعت پس از تزریق سوم، وزن‌کشی و سپس با اعمال چهار ساعت گرسنگی کشتار شدند. در ابتدای هر آزمایش مقدار خوراک مشخص و یکسانی در اختیار پرنده‌های هر واحد آزمایشی قرار گرفت. در پایان آزمایش مقدار خوراک باقی‌مانده در دانخوری‌ها توزین شد.

در هر دو آزمایش، یک مطالعه پایلوت برای تعیین دز مناسب اسید لاکتیک برای القای قطعی اسیدوز لاکتیک با توجه به ایده‌های اخذ شده از مطالعات هوانگ و همکاران (۱۸) و شوخ‌دل و همکاران (۳۲)، به این شرح انجام گرفت؛ در آزمایش اولیه محلول اسید لاکتیک ۲۰ و ۴۰ درصد به صورت گاواژ دهانی در ۴۰ روزگی اعمال گردید. همچنین محلول اسید لاکتیک (۴۰ درصد) با افزایش دزها از صفر تا ۰/۶ ml در سنین ۲۲، ۳۳ و ۴۰ روزگی به ورید بال تزریق شد. تزریق هر دز اسید لاکتیک به پنج جوجه‌گوشی با وزن بدن نزدیک به جوجه‌های آزمایش صورت گرفت. جوجه‌های آزمایشی برای بروز علائم اسیدوز و مرگ شبیه SDS طی ۲۴ ساعت پس از تزریق تحت نظر قرار گرفتند (جدول ۲). در پایان هر آزمایش، جوجه‌های هر واحد آزمایشی توزین و میانگین وزن آن‌ها محاسبه شد. ضریب تبدیل خوراک نیز با تقسیم نمودن میزان خوراک مصرفی بر میزان افزایش وزن (برحسب گرم) محاسبه گردید. تعداد تلفات هر واحد آزمایشی به صورت روزانه ثبت شد. تعداد تلفات در محاسبه خوراک مصرفی و افزایش وزن منظور شد. شاخص کارایی تولید با استفاده از فرمول زیر محاسبه شد:

$$100 \times \frac{\text{درصد ماندگاری} \times \text{میانگین وزن بدن (کیلوگرم)} \times \text{شاخص ضریب خوراک تبدیل} \times \text{طول دوره (روز)}}{\text{کارایی تولید}}$$

جوجه‌های آزمایشی در پایان هر آزمایش به طور جداگانه وزن‌کشی، کشتار و مورد تجزیه لاشه قرار گرفتند. صفات مورد اندازه‌گیری شامل وزن لاشه، وزن، سینه، وزن ران، وزن چربی حفره شکمی، وزن قلب، کبد، پیش‌معه و وزن لوزالمعده بود. علاوه بر این، برای هر پرنده وزن بورس فابریسیوس، طحال و تیموس اندازه‌گیری و ثبت گردید. وزن نسبی لاشه بر اساس درصد وزن زنده و سایر اجزا و بافت‌های مورد اندازه‌گیری برحسب درصد وزن لاشه بیان و آنالیز شدند. برای بررسی میزان کلاسترول بافت کبد و قلب، ابتدا لیپید بافت‌ها بر اساس روش فولج (۱۱) استخراج شد. غلظت کلاسترول در چربی استخراجی در هر نمونه با استفاده از کیت تجاری پارس آزمون با دستگاه اسپکتروفوتومتر (UV-۱۶۰۰، مایادا، چین) انجام گرفت. پروتئین بافت کبد با استفاده از روش کلدال تعیین گردید.

فراسنجه‌های رفتاری شامل: غذا خوردن، خوابیدن، چرت زدن و نشستن در هر آزمایش پس از هر بار تزریق اسید لاکتیک در جوجه‌های گوشی ارزیابی شد (۲۸). به‌طوری‌که، تعداد

از آرژنین، فعالیت منبسط‌کنندگی قوی عروق را داشته و احتمالاً با تعدیل فشارخون می‌تواند در کاهش برخی مشکلات متابولیکی در طیور نقش داشته باشد.

این یافته‌ها حاکی از آن است که ویتامین D₃ و اسید گوانیدینواستیک احتمالاً می‌توانند سلامت قلب را در جوجه گوشی بهبود بخشند و اثرات سوء اسیدوز لاکتیک را کاهش دهند. بنابراین، مطالعه حاضر با هدف بررسی اثرات تزریق سطوح مزاد تغذیه‌ای ویتامین D₃ و سطوح جیره‌ای اسید گوانیدینواستیک بر عملکرد، برخی فراسنجه‌های فیزیولوژیکی و صفات رفتاری در جوجه‌های گوشی تحت تنش اسیدوز لاکتیک انجام شد.

مواد و روش‌ها

در آزمایش اول، تعداد ۱۴۴ قطعه جوجه گوشی جنس نر سویه راس-۳۰۸ برای بررسی تأثیر شش تیمار در چهار تکرار در قالب طرح بلوک کامل تصادفی در سن ۲۱ روزگی استفاده شد. در طی دوره آزمایش، برنامه نوردی سالن به‌طور مصنوعی، به صورت ۲۳ ساعت روشنایی و یک ساعت تاریکی اعمال شد. میانگین دمای سالن در طول دوره، ۲۵ درجه سلسیوس و رطوبت نسبی ۵۵ تا ۶۵ درصد بود. جوجه‌ها در طول اجرای آزمایش به آب و دان به‌صورت آزاد دسترسی داشتند. جوجه‌ها از سن یک تا ده روزگی مطابق با جیره غذایی پیش‌آغازین و از سن ۱۱ تا ۲۰ روزگی با جیره غذایی آغازین تغذیه شدند (جدول ۱). جیره‌های غذایی مورد استفاده با کمک نرم‌افزار جیره‌نویسی UFFDA و طبق توصیه‌های شرکت تولیدکننده جوجه برای احتیاجات غذایی سویه راس-۳۰۸ تنظیم شدند. تیمارهای مورد نظر شامل کنترل منفی (فرو کردن نیدل بدون تزریق) و تزریق مقادیر صفر (کنترل مثبت، ۰/۵ ml روغن زیتون)، ۲۰۰۰۰، ۳۰۰۰۰، ۴۰۰۰۰ و ۵۰۰۰۰ IU ویتامین D₃ در ۰/۵ ml روغن زیتون بودند که به‌صورت زیر جلدی در پشت گردن جوجه‌ها تزریق شدند. برای القای اسیدوز لاکتیک، ۴۸ ساعت بعد از تزریق ویتامین D₃، تمام جوجه‌ها ۰/۲ ml (۱۹۱ µl) به ازای هر کیلوگرم وزن بدن) محلول اسید لاکتیک ۴۰ درصد (۱۰۰۳۶۶، مرک، آلمان) را به‌صورت تزریق داخل وریدی دریافت کردند (۱۸،۳۲). تزریق اسید لاکتیک در دو نوبت دیگر به ترتیب با مقادیر ۰/۲ و ۰/۳ ml (۱۹۱ و ۲۸۶ µl) به ازای هر کیلوگرم وزن بدن) در فواصل زمانی ۴۸ ساعت، تکرار شد. جوجه‌های آزمایشی، ۴۸ ساعت پس از آخرین تزریق (در سن ۲۹ روزگی)، به‌صورت انفرادی توزین و سپس با اعمال چهار ساعت گرسنگی کشتار شدند.

در آزمایش جداگانه دوم، تعداد ۱۴۴ قطعه جوجه گوشی نر سویه راس-۳۰۸ در شرایط مشابه با آزمایش اول در قالب طرح بلوک کامل تصادفی برای مطالعه اثر شش تیمار و چهار تکرار و شش قطعه جوجه گوشی در هر تکرار در سن ۳۲ تا ۴۰ روزگی مورد استفاده قرار گرفتند. تیمارهای مورد نظر شامل یک جیره غذایی پایه حاوی سطوح صفر، ۰/۶، ۱/۲، ۱/۸، ۱/۴ و ۲/۴ g اسید گوانیدینواستیک در کیلوگرم بود. جیره‌ها در چند نوبت تهیه و در اختیار پرندگان قرار گرفتند. اسید گوانیدینواستیک (تهیه شده از شرکت ایوانیک دگوسا) با آب گرم مخلوط و روی خوراک جوجه‌ها در هر وعده غذایی به مقادیر ذکر شده اسپری

گرفت. مقایسه میانگین‌ها با آزمون توکی- کرامر انجام شد. داده‌های مربوط به فراسنجه‌های رفتاری با استفاده از FERQ PROC در نرم‌افزار تحلیل آماری مورد آنالیز فراوانی قرار گرفتند. برای همه آزمایش‌ها، حداکثر احتمال خطای نوع اول، پنج درصد ($p < 0.05$) بود. کنتراست‌های متعامد (خطی و درجه دوم) برای تعیین اثرات سطوح مختلف ویتامین D₃ (صفر، ۲۰۰۰۰، ۳۰۰۰۰، ۴۰۰۰۰ و ۵۰۰۰۰ IU) در آزمایش اول و سطوح مختلف اسید گوانیدینواسیتیک (صفر، ۰/۶، ۱/۲، ۱/۸، ۲/۴ و ۳ g/kg) در آزمایش دوم استفاده شد. داده‌های زنده‌مانی به دلیل نداشتن توزیع نرمال توسط آزمون کروسکال-والیس و با PROC NONPARAMETRIC آنالیز شدند.

پرنده‌گانی که در هر واحد آزمایشی به مدت ۲ دقیقه در هر ساعت فراسنجه‌های رفتاری خوردن، خوابیدن، چرت زدن و نشستن را نشان دادند، شمارش و ثبت شدند (۱۴). برای جوجه‌ای که در کنار دانخوری قرار می‌گرفت و در حال نوک زدن به خوراک بود، رفتار خوردن در نظر گرفته شد، پرنده‌ای که روی زمین نشسته و بدنش مماس با سطح بستر بود، رفتار نشستن را نشان می‌داد. رفتار خوابیدن هم با بستن چشم‌ها و بی‌حرکت ماندن پرنده مشخص می‌شد و در رفتار چرت زدن نیز جوجه در حالت نشسته چشم‌های خود را مدام باز و بسته می‌کرد و حالت خواب آلودگی و خستگی را نشان می‌داد.

کلیه داده‌های کمی با استفاده از رویه Mixed در نرم‌افزار تحلیل آماری SAS، نسخه ۹/۱ مورد تجزیه و تحلیل قرار

جدول ۱- اجزا و ترکیبات مواد مغذی جیره‌های غذایی پایه

Table 1. Ingredients and nutrient composition of basal diets

پیش‌آغازین (یک تا ۱۰ روزگی)	آغازین (۱۱ تا ۲۰ روزگی)	رشد (۲۱ تا ۳۱ روزگی)	پایانی (۳۲ تا ۴۰ روزگی)
۵۵/۹۹	۶۱/۱۷	۶۵/۱۵	۶۹/۲۹
۳۹/۰۰	۳۴/۰۰	۳۰/۰۰	۲۶/۰۰
۱/۲۰	۱/۱۰	۱/۱۰	۱/۰۰
۱/۳۲	۱/۰۹	۰/۹۴	۰/۷۸
۰/۸۰	۱/۰۰	۱/۲۰	۱/۴۰
۰/۱۳	۰/۱۳	۰/۱۳	۰/۰۸
۰/۵۰	۰/۵۰	۰/۵۰	۰/۵۰
۰/۵۰	۰/۵۰	۰/۵۰	۰/۵۰
۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰
۰/۲۱	۰/۱۹	۰/۱۷	۰/۱۶
۰/۱۸	۰/۱۶	۰/۱۵	۰/۱۴
۰/۰۷	۰/۰۶	۰/۰۶	۰/۰۵
ترکیبات مواد مغذی (محاسبه‌شده)			
۲۹۱۰/۰۰	۲۹۷۵/۰۰	۳۰۳۰/۰۰	۳۰۹۰/۰۰
۲۲/۴۵	۲۰/۶۰	۱۹/۱۵	۱۷/۷۵
۲/۵۴	۴/۰۹	۴/۲۰	۴/۲۸
۲/۷۸	۲/۵۹	۲/۵۶	۲/۵۶
۰/۹۶	۰/۸۷	۰/۷۸	۰/۷۵
۰/۴۸	۰/۴۴	۰/۳۹	۰/۳۸
۰/۱۹	۰/۱۹	۰/۱۸	۰/۱۸
۰/۷۰	۰/۶۵	۰/۶۵	۰/۶۵
۰/۱۹	۰/۱۹	۰/۱۹	۰/۱۹
۲۰۸/۲۷	۱۹۵/۴۷	۱۹۱/۱۲	۱۹۱/۱۲
۰/۵۶	۰/۵۱	۰/۴۷	۰/۴۴
۱/۰۸	۰/۹۹	۰/۹۰	۰/۸۵
۱/۴۴	۱/۲۹	۱/۱۵	۱/۰۸
۰/۹۷	۰/۸۸	۰/۷۸	۰/۷۳
۱/۱۷	۱/۰۶	۰/۹۴	۰/۸۸
۴۸۰۰	۴۳۲۰	۴۰۰۰	۳۶۸۰
(محاسبه‌شده)			
انرژی قابل سوخت و ساز (kcal/kg)	پروتئین خام (%)	چربی خام (%)	فیبر خام (%)
کلسیم (%)	فسفر قابل دسترس (%)	سدیم (%)	پتاسیم (%)
کلر (%)	توازن الکترولیتی جیره (mEq/kg)	متیونین (%)	متیونین + سیستین (%)
تریپتوفان (%)	لیزین (%)	آرژینین (%)	ویتامین D ₃ (IU)

*: ۴۴۰۰۰۰ IU ویتامین A، ۱۶۰۰۰۰ IU ویتامین D₃، ۱۵۰۰ IU ویتامین E، ۱۲۸ mg ویتامین K، ۷۴ mg تیامین، ۲۶۰ mg ریوفلاوین، ۴۹۰ mg نیاسین، ۱۶۰۰ mg اسید پانتوتیک، ۱۲۰ mg پیریدوکسین، ۶۰ mg اسید فولیک، ۰/۶ mg کوبالامین، ۴ mg بیوتین، ۲۵۰ mg آنتی‌اکسیدان، ۲۰۰۰۰ mg کولین کلراید.
** : ۴۸۰۰ mg منگنز، ۴۴۰۰ mg روی، ۶۵۰ mg مس، ۱۲ mg سلنیوم، ۴۸ mg ید و ۲۰۰۰ mg آهن.

نتایج و بحث

ضریب تبدیل خوراک، شاخص کارایی تولید و زنده‌مانی در جوجه‌های گوشتی، تحت تأثیر مصرف سطوح مختلف ویتامین D₃ در سن ۲۱ تا ۲۹ روزگی قرار نگرفت (جدول ۳). با توجه به شرایط حاکم بر پرورش گله‌های جوجه گوشتی تجاری، اعتقاد بر این است که آنها اغلب مستعد کمبود ویتامین D₃ هستند، از این رو، جیره‌های جوجه‌های گوشتی اغلب با منابع مصنوعی ویتامین D₃ تکمیل می‌شوند. خوشبختانه، گزارشات

آزمایش پابلوت نشان داد که گاوآژ دهانی محلول اسید لاکتیک (۲۰ و ۴۰٪) قادر به ایجاد مرگ شبیه SDS در پرنده‌گان نبود. اما تزریق وریدی اسید لاکتیک در دزهای بالاتر از ۰/۲، ۰/۳ و ۰/۴ ml باعث مرگ شبیه SDS به دلیل اسیدوز لاکتیک به ترتیب در سنین ۲۲، ۳۳ و ۴۰ روزگی در همه پرنده‌گان شد (جدول ۲). متوسط افزایش وزن، مصرف خوراک،

دارند و ویتامین D₃ اضافی اثرات مضر بر عملکرد و کانی‌سازی استخوان آنها نمی‌گذارد (۳).

قبل‌تأیید کرده‌اند که جوجه‌های گوشتی جوان تحمل ویتامین D₃ مازاد بر نیاز تغذیه‌ای را تا ۵۰۰۰۰ IU در کیلوگرم خوراک

جدول ۲- نتایج مطالعه اولیه برای تنظیم دز اسیدلاکتیک جهت القای اسیدوز لاکتیک

Table 2. The results from a preliminary study to adjust the lactic acid dose for induction of lactic acidosis

محلول اسید لاکتیک	سطوح اسید لاکتیک (ml)										معیار*	روش مصرف	سن (روز)	
	۷	۶	۵	۴	۰/۶	۰/۵	۰/۴	۰/۳	۰/۲	۰/۱				۰
۲۰٪	۰	۰	۰	۰	-	-	-	-	-	-	-	مرگ شبیه SDS	گاواژ دهانی	۴۰
۴۰٪	۰	۰	۰	۰	-	-	-	-	-	-	-	مرگ شبیه SDS	گاواژ دهانی	۴۰
۴۰٪	-	-	-	-	۵	۵	۵	۵	۱	۰	۰	مرگ شبیه SDS	تزریق داخل وریدی	۲۲
۴۰٪	-	-	-	-	۵	۵	۵	۱	۰	۰	۰	مرگ شبیه SDS	تزریق داخل وریدی	۳۳
۴۰٪	-	-	-	-	۵	۵	۳	۱	۰	۰	۰	مرگ شبیه SDS	تزریق داخل وریدی	۴۰

*: مرگ شبیه SDS توسط نیوبری و همکاران (۲۸)، مشخص شده است.

جیره غذایی مشاهده شد. چنین اثر مثبتی احتمالاً مربوط به عملکرد GAA در تقویت سیستم کراتین-کراتین‌کیناز می‌باشد که نقش محوری را در بیوانرژی‌تیک سلولی ایفا می‌کند. قبلاً نشان داده شده است که اسید لاکتیک در خون تا حد زیادی از طریق گلوکونئوز در کبد و قشر کلیه و به مقدار بسیار کمتر از طریق اکسیداسیون در بسیاری از اندام‌ها مانند کبد، کلیه، عضله، قلب و مغز حذف می‌شود (۲۱). بنابراین، یک فرض برای توجیه اثر GAA در کاهش علائم و مرگ ناشی از SDS می‌تواند دخالت GAA یا متابولیت‌های مرتبط با آن مانند آرژنین و نیتریک اکسید در مسیرهای تبدیل لاکتات باشد. به‌طوری‌که نیتریک اکسید می‌تواند موجب مهار گلیکولیز و در نتیجه کاهش تولید لاکتات شود (۷).

مصرف سطوح مختلف ویتامین D₃ تأثیری بر وزن نسبی لاشه، چربی حفره شکمی، پیش‌معد، لوزالمعده، طحال، بورس فابریسیوس و تیموس نداشت. وزن نسبی سینه در پرندگان دریافت‌کننده ۲۰۰۰۰ IU و ۵۰۰۰۰ IU ویتامین D₃ کمتر از پرندگان تیمار کنترل مثبت بود ($p < 0.05$ ، جدول ۴). پرندگان دریافت‌کننده ۳۰۰۰۰ IU ویتامین D₃ به‌طور معنی‌داری میانگین وزن نسبی ران بیشتر نسبت به پرندگان دریافت‌کننده ۴۰۰۰۰ IU داشتند ($p < 0.05$). ویتامین D اثر زیادی بر استحکام استخوان درشت نی (۱۷) و افزایش محتوای خاکستر ساق پا دارد و کاهش آن ممکن است باعث کاهش تراکم استخوان ساق پا گردد (۳۳). سطوح مازاد تغذیه‌ای ویتامین D₃ به‌دلیل تأثیر احتمالی بر وزن استخوان ران ممکن است در این بهبود وزن موثر باشد.

در گزارش حاضر، اثرات افزایش سطوح مختلف ویتامین D₃ تا حداکثر سطح فوق بر پاسخ جوجه‌های جوان به اسیدوز لاکتیک مکرر بررسی شد. گزارشات کمی پیرامون این موضوع در دسترس است. تزریق سطوح مازاد تغذیه‌ای ویتامین D₃ تأثیر منفی بر میانگین افزایش وزن، میانگین مصرف خوراک و ضریب تبدیل خوراک در سن ۲۱ تا ۲۹ روزگی نداشت. این موضوع حاکی از تأیید گزارش‌های قبلی مبنی بر تحمل جوجه گوشتی برای ویتامین D₃ مازاد به‌میزان ۵۰۰۰۰ IU در کیلوگرم است (۳). نتایج این آزمایش نشان داد که اسیدوز لاکتیک در بروز SDS دخیل است، چون مرگ با علائم شبیه SDS در تمام پرندگان علی‌رغم تزریق ویتامین D₃ مشاهده شد. این نتایج با یافته‌های بسیاری از گزارشات قبلی با حیوانات آزمایشگاهی (۱۹،۲۰)، و همچنین انسان (۱۲،۲۱) مطابقت دارد. شاخص‌های عملکرد تولیدی پرندگان به‌جز زنده‌مانی تحت تأثیر مصرف سطوح مختلف GAA در خوراک قرار نگرفت. درصد زنده‌مانی در پرندگان دریافت‌کننده ۱/۸ و ۳ g/kg جیره غذایی در مقایسه با پرندگان دریافت‌کننده ۰/۶ و ۱/۲ بالاتر بود ($p < 0.05$). درصد زنده‌مانی در پرندگان دریافت‌کننده ۰/۶ GAA در کیلوگرم جیره غذایی به‌طور معنی‌داری کمتر از پرندگان کنترل بود ($p < 0.05$ ؛ جدول ۳). عدم تفاوت معنی‌دار سطوح مختلف اسید گوانیدینواستیک بر عملکرد تولیدی مطابق با نتیجه تحقیق شریفی و همکاران (۳۵) و بر خلاف بسیاری از گزارش‌های دیگر بود (۱۰،۲۷). در مطالعه احمدی‌پور و همکاران (۱)، بهبود ضریب تبدیل خوراک در پرندگان تغذیه شده با جیره غذایی حاوی یک و ۱/۵ GAA در کیلوگرم

جدول ۳- میانگین متوسط افزایش وزن (g)، متوسط مصرف خوراک (g)، ضریب تبدیل خوراک، شاخص کارایی تولید و زنده‌مانی (%) در جوجه‌های گوشتی متأثر از تزریق مکرر اسیدلاکتیک و دریافت کننده سطوح مختلف ویتامین D₃ (۲۱ تا ۲۹ روزگی) و GAA (۳۲ تا ۴۰ روزگی)

Table 3. Means of average gain (g), average feed intake (g), feed conversion ratio, production efficiency index and survival (%) in broiler chicks affected by repeated injections of lactic acid and received different levels of vitamin D₃ (21 to 29 days) and GAA (32 to 40 days)

زنده‌مانی ^۱	شاخص کارایی تولید	ضریب تبدیل خوراک	متوسط مصرف خوراک	متوسط افزایش وزن	آزمایش
۹۱/۶۷	۲۲۵/۶۳	۲/۱۶	۱۴۷۳/۶۳	۶۸۰/۶۷	ویتامین D ₃ (IU)
۹۱/۶۷	۲۲۸/۲۸	۲/۱۲	۱۴۷۶/۰۹	۶۹۷/۰۴	(کنترل منفی)
۷۹/۱۷	۱۹۰/۳۰	۲/۱۵	۱۳۹۹/۳۴	۶۴۹/۹۶	(کنترل مثبت)
۸۷/۵۰	۲۲۱/۸۷	۲/۱۰	۱۴۶۳/۷۱	۶۹۶/۲۹	۲۰۰۰۰
۸۳/۳۳	۲۱۲/۹۳	۲/۰۸	۱۴۵۸/۴۲	۷۰۲/۰۴	۳۰۰۰۰
۹۱/۶۷	۲۲۹/۲۳	۲/۱۱	۱۴۷۷/۰۰	۷۰۰/۷۵	۴۰۰۰۰
۷/۴۷۹	۲۱/۸۲۶	-/۰۸۲	۵۱/۱۷۱	۲۸/۷۱۰	SEM
					(g/kg) GAA
۵۸/۳۳ ^{ab}	۱۱۴/۱۱	۲/۷۱	۱۰۵۸/۳۳	۳۹۱/۰۴	صفر
۴۱/۶۶ ^c	۷۸/۲۷۲	۲/۶۲	۱۰۲۵/۰۸	۳۹۰/۸۳	۰/۶
۴۵/۸۳ ^{bc}	۹۴/۶۳۰	۲/۴۸	۹۵۷/۸۳	۳۸۵/۵۴	۱/۲
۶۲/۵۰ ^a	۱۲۴/۷۶	۲/۵۲	۱۰۲۴/۱۷	۴۰۶/۶۳	۱/۸
۵۴/۱۶۷ ^{abc}	۱۰۴/۹۷	۲/۵۰	۹۹۸/۷۵	۴۰۰/۱۷	۲/۴
۶۲/۵۰ ^a	۱۱۹/۸۱	۲/۷۰	۱۰۲۱/۵۸	۳۷۹/۰۴	۳
۴/۹۲۱	۱۱/۴۸۹	-/۱۲۵۷	۷۴/۳۵۲۰	۳۷/۷۱۷۶	SEM
					سطح معنی‌داری
-/۷۷۴۱	-/۷۸۴۵	-/۹۷۸۴	-/۶۵۴۹	-/۷۸۰۲	ویتامین D ₃
-/۸۶۹۸	-/۷۳۴۳	-/۷۳۱۴	-/۷۲۱۱	-/۵۲۱۱	تابعیت خطی
-/۳۳۹۸	-/۴۲۹۹	-/۹۷۱۵	-/۵۵۰۵	-/۶۴۱۰	تابعیت درجه دوم
-/۰۳۶۴	-/۰۹۸۷	-/۵۰۷۷	-/۸۷۳۱	-/۹۹۶۰	GAA
-/۰۵۶۲	-/۲۳۴۴	-/۵۳۴۹	-/۶۰۰۷	-/۹۷۲۸	تابعیت خطی
-/۰۷۸۸	-/۳۹۰۰	-/۰۶۷۰	-/۴۰۳۷	-/۷۵۵۶	تابعیت درجه دوم

a-c: میانگین‌های با حروف غیرمشابه در هر ستون، از لحاظ آماری دارای تفاوت معنی‌دار می‌باشند ($p < 0.05$). SEM: خطای استاندارد میانگین.

۱- داده‌ها با استفاده از آزمون ناپارامتری کروسکال-والیس آنالیز شدند.

سنتر چربی در طیور است اما تحت شرایط خاص، چربی بیش از حد می‌تواند در کبد تجمع یابد و منجر به بیماری متابولیسمی کبد چرب در پرندگان و عملکرد غیر طبیعی کبد شود (۶). پرندگان دریافت کننده ۵۰۰۰۰ IU ویتامین D₃، درصد چربی کبد کمتری را در مقایسه با سایر پرندگان نشان دادند. نتایج برخی از مطالعات نشان داده است که ویتامین D₃ با کاهش سطح آنزیم‌های ALT و AST (۲۵)، سطح سایتوکین‌های پیش التهابی، چربی کبد و بهبود مقاومت به انسولین اثرات مثبتی بر بهبود کبد چرب دارد. همچنین ویتامین D₃ با کاهش سطح مالون‌دی‌آلدهید و افزایش ظرفیت آنتی‌اکسیدانی، تأثیر مثبتی بر تعدیل استرس اکسیداتیو در بافت‌های مختلف از جمله قلب دارد (۳۴). ویتامین D₃ می‌تواند از طریق تنظیم گردش اسیدهای چرب آزاد، مهار لیپوژنز و تقویت اکسیداسیون چربی‌ها، باعث جلوگیری از تجمع چربی در کبد شود (۴۰). در توجیه ساز و کار مولکولی این اثرات ویتامین D₃ می‌توان گفت ویتامین D₃ می‌تواند بیان ATG16L1 که بخشی از کمپلکس ATG5-ATG12 است و برای تشکیل اتوفاگوزوم‌ها ضروری می‌باشد را افزایش دهد و از این طریق سبب کاهش انباشته شدن چربی در کبد و همچنین تنظیم متابولیسم لیپید در کبد شود (۱۳). یافته‌های مطالعات دیگر نیز فواید مکمل ویتامین D₃ در بهبود بیماران مبتلا به کبد چرب غیرالکلی را تایید نموده است (۳۴).

مصرف سطوح مختلف GAA تأثیری بر درصد وزن لاشه، سینه، ران، چربی حفره شکمی، طحال، بورس فابریسیوس و تیموس جوجه‌های گوشتی نداشت. وزن نسبی پیش‌معده در پرندگان دریافت کننده ۳ g/kg GAA بیشتر از پرندگان کنترل و پرندگان دریافت کننده ۱/۲ و ۲/۴ g/kg بود ($p < 0.05$). وزن نسبی این اندام در پرندگان دریافت کننده ۲/۴ g/kg در کیلوگرم جیره غذایی، در مقایسه با پرندگان دریافت کننده ۰/۶، ۱/۸ و ۳ g/kg کمتر بود. وزن نسبی لوزالمعده در پرندگان دریافت کننده ۰/۶ g/kg کمتر از پرندگان دریافت کننده سطوح ۱/۸، ۲/۴ و ۳ g/kg بود ($p < 0.05$). افزودن سطوح مختلف GAA به خوراک، سبب الگوی تغییر خطی در وزن نسبی لوزالمعده شد ($p < 0.05$; جدول ۴). مصرف سطوح مختلف ویتامین D₃ تأثیری بر وزن نسبی قلب و کبد نداشت. غلظت چربی کبد در پرندگان دریافت کننده ۵۰۰۰۰ IU ویتامین D₃ در مقایسه با پرندگان کنترل منفی و پرندگان تزریق شده با ۳۰۰۰۰ IU ویتامین D₃ به ترتیب، ۲۱/۷۹ و ۱۹/۱۶ درصد کمتر بود ($p < 0.05$). تزریق ویتامین D₃ درصد چربی کبد را با روند غیرخطی کاهش داد ($p < 0.05$). تمام پرندگان تحت تنش تزریق مکرر اسیدلاکتیک بودند و درصد چربی کبد آنها افزایش یافت. در حقیقت با افزایش لاکتات به هنگام اسیدوز لاکتیک، بخشی از آن به کبد رفته و در آنجا به‌عنوان پیش‌ساز گلوکونوژنز به پیرووات تبدیل می‌شود. کبد محل اصلی

جدول ۴- میانگین وزن نسبی لاشه (درصد وزن زنده) و اجزاء لاشه (درصد وزن لاشه) در جوجه‌های گوشتی متأثر از تزریق مکرر اسید لاکتیک و دریافت‌کننده سطوح مختلف ویتامین D₃ و GAA

Table 4. Means of relative carcass weight (% of live body weight) and carcass components (% of carcass weight) in broiler chicks affected by repeated injections of lactic acid and received different levels of vitamin D₃ and GAA

آزمایش	لاشه	سینه	ران	چربی شکمی	پیش معده	پانکراس	طحال	بوس	تیموس
ویتامین D ₃ (IU)									
(کنترل منفی)	۶۹/۳۵۰	۳۴/۴۳۴ ^{ab}	۲۶/۹۸۵ ^{ab}	۲/۴۵۴	۰/۶۴۵	۰/۴۰۷	۰/۲۲۷	۰/۲۲۱	۰/۰۶۶
(کنترل مثبت)	۶۸/۸۵۶	۳۴/۹۳۳ ^a	۲۷/۰۳۳ ^{ab}	۲/۳۷۲	۰/۶۲۹	۰/۳۸۶	۰/۲۱۲	۰/۲۲۲	۰/۰۶۸
۲۰۰۰۰	۶۸/۵۱۵	۳۳/۳۷۶ ^b	۲۷/۱۴۴ ^{ab}	۲/۴۴۱	۰/۶۶۳	۰/۴۰۵	۰/۲۲۷	۰/۲۳۲	۰/۰۶۹
۳۰۰۰۰	۶۸/۳۲۶	۳۳/۷۹۸ ^{ab}	۲۷/۸۴۵ ^a	۲/۴۳۳	۰/۶۲۶	۰/۳۵۵	۰/۲۰۵	۰/۲۳۲	۰/۰۶۲
۴۰۰۰۰	۶۹/۶۱۱	۳۴/۲۸۹ ^{ab}	۲۶/۹۰۸ ^b	۲/۴۰۵	۰/۶۰۴	۰/۳۷۴	۰/۲۴۸	۰/۲۳۹	۰/۰۶۴
۵۰۰۰۰	۶۹/۷۷۸	۳۳/۶۶۸ ^b	۲۷/۷۹۰ ^{ab}	۲/۴۸۲	۰/۶۰۷	۰/۳۶۳	۰/۲۲۱	۰/۲۲۱	۰/۰۶۳
SEM	۰/۶۲۷۱	۰/۳۸۱۸	۰/۲۸۳۹	۰/۱۰۸۰	۰/۰۲۴۹	۰/۰۱۸۹	۰/۰۱۳۷	۰/۰۱۴۴	۰/۰۰۳۱
(g/kg) GAA									
صفر	۷۲/۵۰۳	۳۲/۶۳۷	۲۶/۲۸۲	۲/۸۴۰	۰/۴۷۶ ^{bc}	۰/۳۳۹ ^{ab}	۰/۱۷۴	۰/۲۱۵	۰/۰۴۶
۰/۶	۷۲/۹۴۳	۳۲/۴۱۷	۲۶/۷۱۷	۲/۶۶۲	۰/۵۴۷ ^{ab}	۰/۳۲۲ ^b	۰/۲۰۹	۰/۲۲۴	۰/۰۴۰
۱/۲	۷۲/۰۶۰	۳۲/۷۷۴	۲۶/۱۷۰	۲/۸۰۴	۰/۴۹۵ ^{bc}	۰/۳۳۴ ^{ab}	۰/۲۱۰	۰/۱۹۰	۰/۰۴۳
۱/۸	۷۲/۶۴۷	۳۲/۵۸۳	۲۶/۲۲۳	۲/۸۷۹	۰/۵۳۷ ^{ab}	۰/۳۷۶ ^a	۰/۱۸۳	۰/۱۹۵	۰/۰۴۴
۲/۴	۷۲/۱۵۴	۳۲/۷۲۵	۲۶/۲۲۸	۲/۵۱۳	۰/۴۶۲ ^c	۰/۳۷۳ ^a	۰/۲۱۲	۰/۱۷۲	۰/۰۴۳
۳	۷۱/۴۲۸	۳۲/۲۴۶	۲۶/۱۹۲	۲/۷۹۹	۰/۵۷۶ ^a	۰/۳۷۱ ^a	۰/۲۰۴	۰/۲۰۸	۰/۰۴۴
SEM	۰/۵۵۸۶	۰/۵	۰/۳۱۵۵	۰/۱۷۰۵	۰/۰۲۴۲	۰/۰۱۶۱	۰/۰۱۳۸	۰/۰۱۴۸	۰/۰۰۳۴
سطح معنی‌داری									
ویتامین D ₃	۰/۳۵۶۱	۰/۰۳۸۹	۰/۰۴۹۶	۰/۹۷۶۹	۰/۵۹۸۰	۰/۰۸۳۲	۰/۳۴۸۵	۰/۹۲۵۱	۰/۳۴۱۶
تابعیت خطی	۰/۱۱۶۶	۰/۲۰۳۶	۰/۱۴۵۲	۰/۵۶۰۰	۰/۱۸۱۶	۰/۱۴۳۶	۰/۳۵۷۹	۰/۸۸۹۶	۰/۰۹۸۵
تابعیت درجه دوم	۰/۲۳۹۰	۰/۱۴۹۷	۰/۹۲۶۱	۰/۹۹۸۰	۰/۶۰۶۴	۰/۸۸۶۰	۰/۶۸۹۳	۰/۳۷۳۵	۰/۵۹۳۳
GAA	۰/۹۷۲۲	۰/۸۰۷۵	۰/۸۱۶۲	۰/۵۹۳۸	۰/۰۰۵۵	۰/۰۴۵۲	۰/۱۹۰۱	۰/۱۶۴۳	۰/۸۸۴۷
تابعیت خطی	۰/۷۷۲۲	۰/۳۱۲۶	۰/۳۷۹۰	۰/۶۸۵۳	۰/۱۴۶۴	۰/۰۰۵۰	۰/۲۵۵۳	۰/۱۰۹۱	۰/۵۵۶۴
تابعیت درجه دوم	۰/۶۹۸۸	۰/۴۵۴۱	۰/۹۷۶۲	۰/۸۸۲۵	۰/۵۶۶۲	۰/۸۴۸۳	۰/۲۷۰۸	۰/۱۷۶۸	۰/۱۷۶۸

a-c میانگین‌های با حروف غیرمشابه در هر ستون، از لحاظ آماری دارای تفاوت معنی‌دار می‌باشند (p < ۰/۰۵). SEM: خطای استاندارد میانگین.

پرنده‌گان دریافت‌کننده ۳۰۰۰۰ IU ویتامین D₃ (به‌ترتیب، ۲۰/۷۴ و ۲۱/۳۶ درصد) داشتند (p < ۰/۰۵؛ جدول ۵). میانگین وزن نسبی، غلظت لیپیدها و کلسترول در بافت کبد و قلب جوجه‌های متأثر از تنش اسیدوز لاکتیک تحت تأثیر سطوح جیره‌ای GAA قرار نگرفت. ولی درصد پروتئین کبد در پرنده‌گان دریافت‌کننده ۱/۸ g/kg GAA بیشتر از پرنده‌گان دریافت‌کننده ۱/۲ و ۲/۴ g/kg GAA بود (p < ۰/۰۵؛ جدول ۵). محققان نشان داده‌اند که غلظت کلسترول در یک بافت تابع میزان لیپید آن است و کلسترول از اجزای عمده در سندروم متابولیک می‌باشد و ممکن است به طور مستقیم با چربی کبد مرتبط باشد (۳۱). در آزمایش حاضر، پرنده‌گان دریافت‌کننده IU ۵۰۰۰۰ ویتامین D₃ بیشترین غلظت کلسترول بافت کبد را در مقایسه با پرنده‌گان تیمار کنترل منفی و دریافت‌کننده سایر سطوح ویتامین D₃ نشان دادند. سنتز ویتامین D₃ از طریق سلول‌های اپیتلیال روده با اکسیداسیون کلسترول خوراک یا صفرا به پرو- ویتامین D₃ (۷-دهیدروکلسترول) شروع می‌شود و سپس به پوست، عمدتاً ای‌درم، انتقال می‌یابد (۵). افزایش ویتامین D₃ دریافتی از طریق تزریق زیرجلدی احتمالاً باعث کاهش این روند و افزایش جذب کلسترول از روده و نهایتاً انتقال به کبد شده است. لذا، احتمالاً افزایش کلسترول چربی در بافت کبد پرنده‌گان دریافت‌کننده IU ۵۰۰۰۰ ویتامین D₃ به دلیل تجمع کلسترول در کبد می‌باشد.

بر خلاف ویتامین D₃، در تحقیق حاضر میانگین درصد چربی کبد پرنده‌گان دریافت‌کننده GAA بیش از هشت درصد بود و مصرف GAA نتوانست چربی بافت کبد جوجه‌های گوشتی را کاهش دهد. نیتریک اکسید مشتق شده از آرژنین نقش‌های مختلفی از جمله متابولیسم لیپید از طریق افزایش بیان ژن‌های درگیر در اکسیداسیون اسیدهای چرب و مهار بیان ژن‌های مسئول در ساخت اسیدهای چرب را بازی می‌کند (۲۴). نشان داده شده است که در چنین شرایطی، فعالیت سرمی برخی آنزیم‌های کبدی در پرنده‌گان دریافت‌کننده GAA افزایش یافت، احتمالاً مستعد بودن پرنده‌گان به کبد چرب توسط GAA جیره‌ای با این تغییرات آنزیمی ارتباط دارد (۴). میانگین غلظت کلسترول بافت کبد جوجه‌های گوشتی تحت تأثیر مصرف ویتامین D₃ در یک الگوی غیرخطی تغییر نمود. غلظت کلسترول در بافت کبد پرنده‌گان دریافت‌کننده IU ۵۰۰۰۰ ویتامین D₃ نسبت به پرنده‌گان تیمار کنترل منفی و پرنده‌گان دریافت‌کننده سایر سطوح ویتامین D₃ بیشتر بود (p < ۰/۰۵). تجویز ویتامین D₃ تغییری در درصد پروتئین بافت کبد و غلظت کلسترول بافت قلب در جوجه‌های گوشتی متأثر از تنش اسیدوز لاکتیک ایجاد نکرد. پرنده‌گان دریافت‌کننده IU ۲۰۰۰۰ و ۴۰۰۰۰ ویتامین D₃ غلظت چربی بافت قلب بیشتری نسبت به پرنده‌گان کنترل منفی (به‌ترتیب، ۱۵/۷۱ و ۱۶/۳۷ درصد) و

جدول ۵- میانگین وزن نسبی (%، غلظت کلسترول و چربی (mg/g) بافت‌تر کبد و قلب و پروتئین (%، کبد در جوجه‌های گوشتی متأثر از تزریق مکرر اسید لاکتیک و دریافت‌کننده سطوح مختلف ویتامین D₃ و GAA

Table 5. Means of relative weight (%), cholesterol and fat concentration (mg/g) liver and heart wet tissue and liver protein (%) in broiler chicks affected by repeated injections of lactic acid and received different levels of vitamin D₃ and GAA

قلب			کبد			آزمایش
کلسترول	چربی	وزن نسبی	پروتئین	کلسترول	چربی	
۱/۷۶	۵۴/۷۰ ^b	۰/۷۲۸	۶۳/۱۰	۱/۷۵ ^b	۸۱/۴۵ ^a	۴/۴۴۰
۱/۷۱	۵۷/۶۵ ^{ab}	۰/۷۴۸	۶۱/۶۰	۱/۹۳ ^{ab}	۷۲/۶۷ ^{ab}	۴/۳۳۰
۱/۶۲	۶۴/۹۰ ^a	۰/۷۵۱	۶۰/۹۱	۱/۷۸ ^b	۷۶/۳۱ ^{ab}	۴/۶۳۸
۱/۸۳	۵۱/۴۴ ^b	۰/۷۵۳	۶۱/۶۶	۱/۷۱ ^b	۷۸/۸۰ ^a	۴/۳۷۸
۱/۶۹	۶۵/۴۱ ^a	۰/۷۰۷	۶۳/۰۹	۱/۷۹ ^b	۷۶/۱۳ ^{ab}	۴/۱۷۶
۱/۵۵	۵۷/۹۷ ^{ab}	۰/۷۵۲	۶۲/۲۶	۲/۱۷ ^a	۶۳/۷۰ ^b	۴/۲۸۸
۰/۱۱۰	۲/۸۰۰	۰/۰۲۳۰	۳/۱۷۴	۰/۱۱۴	۴/۱۶۰	۰/۱۶۹۱
SEM						
(g/kg) GAA						
۱/۷۹	۵۸/۹۰	۰/۶۳۳	۵۱/۸۸ ^{ab}	۱/۷۴	۸۵/۴۷	۳/۸۹۴
۱/۹۰	۵۸/۳۲	۰/۶۷۷	۴۹/۱۵ ^{ab}	۱/۷۵	۸۰/۱۰۰	۳/۶۵۱
۱/۷۲	۵۹/۶۰	۰/۶۹۰	۴۷/۲۶ ^b	۱/۷۹	۸۰/۸۵	۴/۰۲۷
۲/۰۳	۵۹/۲۳	۰/۶۴۰	۵۵/۵۷ ^a	۱/۷۵	۸۴/۵۳	۳/۵۶۸
۲/۱۸	۵۵/۸۴	۰/۶۷۷	۴۵/۵۹ ^b	۱/۷۸	۸۴/۱۹	۳/۶۷۸
۱/۷۵	۵۸/۰۷	۰/۷۱۱	۵۰/۹۰ ^{ab}	۱/۸۰	۸۰/۵۱	۴/۰۶۵
۰/۱۴۹	۲/۴۹۰	۰/۰۲۹	۲/۱۵۶	۰/۱۱۹	۵/۷۷۰	۰/۱۶۱۶
SEM						
سطح معنی‌داری						
۰/۴۵۶۸	۰/۰۰۵۱	۰/۶۴۰۰	۰/۹۹۵۲	۰/۰۴۰۳	۰/۰۳۳۶	۰/۳۲۰۵
۰/۳۷۴۹	۰/۸۹۷۰	۰/۵۶۹۶	۰/۹۹۶۳	۰/۱۵۶۵	۰/۱۴۶۰	۰/۱۷۱۱
۰/۲۱۴۱	۰/۸۵۶۰	۰/۶۴۲۷	۰/۵۴۲۴	۰/۰۰۶۰	۰/۰۱۲۰	۰/۰۵۵۵
۰/۲۰۰۱	۰/۸۸۴۰	۰/۳۲۶۱	۰/۰۳۳۹	۰/۹۹۸۵	۰/۹۶۳۰	۰/۱۳۱۳
۰/۴۳۷۴	۰/۴۰۵۲	۰/۱۵۳۳	۰/۶۸۹۷	۰/۶۸۹۷	۰/۸۷۷۶	۰/۷۱۸۸
۰/۲۹۴۵	۰/۶۶۴۹	۰/۸۵۵۷	۰/۶۹۲۱	۰/۹۹۵۶	۰/۹۰۸۲	۰/۱۵۰۶

a-b: میانگین‌های با حروف غیرمشابه در هر ستون، از لحاظ آماری دارای تفاوت معنی‌دار می‌باشند (p<0/05). SEM: خطای استاندارد میانگین.

فراوانی رفتار خوابیدن در پرندگان با تزریق ویتامین D₃ در سطوح ۲۰۰۰۰ IU و ۳۰۰۰۰ IU نسبت به پرندگان کنترل مثبت در چهار ساعت اول پس از تزریق اسید لاکتیک کمتر بود، اما پرندگان دریافت‌کننده سطوح ۴۰۰۰۰ IU و ۵۰۰۰۰ IU ویتامین D₃ نسبت به پرندگان کنترل مثبت و منفی فراوانی رفتار خوابیدن بیشتر را نشان دادند. پرندگان دریافت‌کننده ۵۰۰۰۰ IU ویتامین D₃ در مقایسه با پرندگان کنترل فراوانی بیشتر رفتار خوابیدن در چهار ساعت دوم پس از تزریق اسید لاکتیک را داشتند. فراوانی رفتار خوابیدن در پرندگان دریافت‌کننده سطوح ۲۰۰۰۰، ۴۰۰۰۰، ۵۰۰۰۰ IU ویتامین D₃ نسبت به پرندگان کنترل منفی در چهار ساعت سوم پس از تزریق اسید لاکتیک کمتر بود. پرندگان دریافت‌کننده ۲۰۰۰۰، ۴۰۰۰۰ و ۵۰۰۰۰ IU ویتامین D₃ دارای فراوانی رفتار خوابیدن کمتری در مقایسه با پرندگان کنترل مثبت در چهار ساعت چهارم پس از تزریق اسید لاکتیک بودند (p<0/05؛ جدول ۶).
تزریق ۵۰۰۰۰ IU ویتامین D₃، فراوانی رفتار چرت‌زدن را نسبت به پرندگان کنترل منفی و مثبت در چهار ساعت اول پس از تزریق اسید لاکتیک کاهش داد. در چهار ساعت دوم پس از تزریق اسید لاکتیک، فراوانی رفتار چرت‌زدن در پرندگان دریافت‌کننده سطوح مختلف ویتامین D₃ نسبت به پرندگان کنترل کمتر بود. پرندگان دریافت‌کننده ۴۰۰۰۰ IU و ۵۰۰۰۰ IU و پرندگان دریافت‌کننده ۲۰۰۰۰ IU ویتامین D₃ به ترتیب دارای فراوانی رفتار چرت‌زدن کمتر و بیشتر در مقایسه با پرندگان کنترل در چهار ساعت سوم پس از تزریق اسید لاکتیک

پرندگان دریافت‌کننده ۱/۸ g GAA در کیلوگرم جیره غذایی، درصد پروتئین بافت کبد بالاتری را نسبت به پرندگان دریافت‌کننده سطوح ۱/۲ و ۲/۴ g/kg GAA نشان دادند. اسید گوانیدینواسیتیک در تشکیل آرژنین دخالت دارد (۹،۲۷) که پیش‌ساز پلی‌آمین محرک رشد همچون پوترسین، اسپرمیدین و اسپریمین است. این پلی‌آمین‌ها عملکردهای آنابولیک در بدن مانند سنتز rRNA، DNA، پروتئین‌ها و همچنین جذب سلولی اسیدهای آمینه دارند (۲۳).
فراوانی رفتار خوردن در دوره‌های چهار ساعتی اول، دوم، سوم و چهارم پس از تزریق اسید لاکتیک تحت تأثیر مصرف سطوح مختلف ویتامین D₃ قرار گرفت (p<0/05؛ جدول ۶).
فراوانی رفتار خوردن در چهار ساعت اول پس از تزریق اسید لاکتیک در پرندگان دریافت‌کننده سطوح مختلف ویتامین D₃ نسبت به پرندگان کنترل منفی و کنترل مثبت، به ترتیب بیشتر و کمتر بود. در چهار ساعت دوم، پرندگان دریافت‌کننده ۵۰۰۰۰ IU ویتامین D₃ رفتار خوردن (۲۰/۰۰ درصد) را نسبت به پرندگان کنترل مثبت (۱۰/۵۹ درصد) با فراوانی بیشتری نشان دادند. پرندگان دریافت‌کننده سطوح مختلف ویتامین D₃ فراوانی رفتار خوردن کمتر را نسبت به پرندگان کنترل منفی و مثبت در چهار ساعت سوم پس از تزریق اسید لاکتیک نشان دادند. فراوانی رفتار خوردن در چهار ساعت چهارم پس از تزریق اسید لاکتیک در پرندگان دریافت‌کننده ۲۰۰۰۰ IU و ۴۰۰۰۰ IU ویتامین D₃ و پرندگان دریافت‌کننده ۳۰۰۰۰ IU ویتامین D₃ نسبت به پرندگان کنترل به ترتیب بیشتر و کمتر بود (p<0/05).

شده است که اسیدوز متابولیک ایجاد شده توسط تزریق اسیدلاکتیک آنزیم‌های گلیکولیتیک از قبیل فسفوفروکتوکیناز (PFK) را غیرفعال، انقباض عضلات را مختل و احساس سوزش در عضلات در حال فعالیت را ایجاد می‌کند (۲۲). در هر یک از دوره‌های زمانی چهار ساعته پس از تزریق اسید لاکتیک، تزریق ویتامین D₃ حداقل در یک سطح، سبب کاهش فراوانی رفتار خوابیدن و چرت زدن شد. به‌طور خاص، در مورد رفتار چرت زدن که به نوعی حاکی از کاهش سطح هوشیاری ناشی از اسیدوز است، کمترین فراوانی در چهار ساعت اول پس از تزریق اسید لاکتیک، در پرندگان مشاهده شد که بیشترین دز ویتامین D₃ (۵۰۰۰ IU) را دریافت کردند. نتیجه نهایی کاهش عملکرد عضلانی است. کمبود ویتامین D₃ (سطح پایین ویتامین در گردش خون) یکی از عوامل بیولوژیکی مرتبط با خستگی می‌باشد. ویتامین D₃ از طریق تأثیر بر گیرنده‌های خود، برای حفظ عملکرد عضلات لازم است. کمبود ویتامین D₃ باعث ضعف عضلانی و میالژی (درد عضلانی) می‌شود (۱۶). بعلاوه، مطالعات اخیر ارتباط بین سطح پایین ویتامین D₃ و عضلات گرداننده شانه (Rotator cuff muscles) و تحلیل رفتن چربی ران را نشان می‌دهند (۳۷). تأثیر ویتامین D₃ در کاهش التهاب، توضیح احتمالی دیگری برای اثرات ضد خستگی این ویتامین است. مطالعات تجربی حاکی از آن است که ویتامین D₃ قادر است سلول T را به یک رفتار ضد التهابی تحریک نماید (۸).

بودند (p < ۰/۰۵؛ جدول ۶). فراوانی کمتر رفتار نشستن در پرندگان دریافت‌کننده تمام سطوح ویتامین D₃ نسبت به پرندگان کنترل منفی در چهار ساعت اول پس از تزریق اسید لاکتیک مشاهده شد، اما در چهار ساعت دوم پس از تزریق اسید لاکتیک فراوانی این رفتار بیشتر بود. پرندگان تزریق شده با ۲۰۰۰۰، ۳۰۰۰۰ و ۵۰۰۰۰ IU ویتامین D₃ رفتار نشستن را با فراوانی کمتری نسبت به پرندگان گروه کنترل منفی در چهار ساعت چهارم پس از تزریق اسید لاکتیک بروز دادند (p < ۰/۰۵؛ جدول ۶).

تمام صفات رفتاری مورد ارزیابی در این آزمایش تحت تأثیر تزریق سطوح مختلف ویتامین D₃ قرار گرفتند. با این وجود، تأثیر پذیری صفات خوابیدن و چرت‌زدن در زمان‌های مختلف پس از تزریق اسید لاکتیک بیشتر بود. در یک مطالعه مقدماتی برای تعیین دزهای اسید-لاکتیک مورد استفاده در مطالعه حاضر، دزهای افزایشی اسید لاکتیک هر کدام به پنج پرندۀ تزریق شد. در یک دز معین، پرندگان به سرعت مرگ شبیه SDS را نشان دادند که با انقباضات عضلانی شدید، در نهایت با بال و پر زدن خشن و واژگون شدن همراه بود. حداقل دزی که پاسخ مشابه را در اولین پرندۀ نشان داد، در مطالعه حاضر برای القای اسیدوز لاکتیک در نظر گرفته شد (۴). با دزهای کمتر از این سطح آستانه، پرندگان افزایش فراوانی خستگی، رفتار چرت زدن و بی‌حالی با گردن افتاده را نشان دادند. ثابت

جدول ۶- فراوانی رفتارهای خوردن، خوابیدن، چرت زدن و نشستن در جوجه‌های گوشتی متأثر از اسیدوز لاکتیک و دریافت‌کننده سطوح مختلف ویتامین D₃

Table 6. Frequency of feeding, lying, napping and sitting behaviors in broiler chicks affected by repeated injections of lactic acid and received different levels of vitamin D₃

کای اسکور	سطح معنی‌داری	ویتامین D ₃ (IU)				فراسنجه رفتاری/زمان پس از تزریق اسید لاکتیک (ساعت)	
		۵۰۰۰۰	۴۰۰۰۰	۳۰۰۰۰	۲۰۰۰۰	(کنترل ⁺)	(کنترل ⁻)
۵۰۵/۰۰	<۰/۰۰۰۱	۲۰/۷۹	۱۷/۸۲	۱۳/۸۶	۱۳/۸۶	۲۳/۷۶	۹/۹۰
۴۲۵/۰۰	<۰/۰۰۰۱	۲۰/۰۰	۱۷/۶۵	۱۸/۸۲	۱۴/۱۲	۱۰/۵۹	۱۸/۸۲
۲۵۵/۰۰	<۰/۰۰۰۱	۱۱/۷۶	۱۵/۶۹	۳۹/۹۲	۱۷/۶۵	۱۹/۶۱	۳۱/۳۷
۲۶۰/۰۰	<۰/۰۰۰۱	۱۵/۳۸	۲۳/۰۸	۵/۷۷	۲۵/۰۰	۱۷/۳۱	۱۳/۴۶
۲۳۵۵/۰۰	<۰/۰۰۰۱	۱۸/۰۵	۱۸/۲۶	۱۵/۹۲	۱۴/۸۶	۱۷/۲۰	۱۵/۷۱
۲۴۶۰/۰۰	<۰/۰۰۰۱	۲۰/۵۳	۱۵/۲۴	۱۵/۰۴	۱۷/۲۸	۱۵/۸۵	۱۶/۰۶
۱۴۶۰/۰۰	<۰/۰۰۰۱	۱۸/۸۴	۱۴/۷۳	۲۰/۸۹	۱۲/۷۰	۱۹/۱۸	۱۳/۶۷
۱۱۸۰/۰۰	<۰/۰۰۰۱	۱۶/۹۵	۹/۷۵	۲۱/۱۹	۱۵/۶۸	۱۹/۴۹	۱۶/۹۵
۷۲۵/۰۰	<۰/۰۰۰۱	۱۳/۱۰	۱۷/۲۴	۱۷/۲۴	۱۵/۱۷	۱۴/۴۸	۲۲/۷۶
۷۲۵/۰۰	<۰/۰۰۰۱	۱۴/۴۸	۱۹/۳۱	۹/۶۶	۱۳/۷۹	۲۱/۳۸	۲۱/۳۸
۳۲۰/۰۰	<۰/۰۰۰۱	۱۴/۰۶	۱۲/۵۰	۱۵/۶۳	۲۳/۴۴	۱۵/۶۳	۱۸/۷۵
۳۴۰/۰۰	<۰/۰۰۰۱	۱۶/۱۸	۲۵/۰۰	۸/۸۲	۱۴/۷۱	۲۵/۰۰	۱۰/۲۹
۵۶۵/۰۰	<۰/۰۰۰۱	۱۵/۹۳	۱۴/۱۶	۱۵/۰۴	۱۲/۳۹	۱۴/۱۶	۲۸/۲۲
۶۰۰/۰۰	<۰/۰۰۰۱	۱۵/۰۰	۲۵/۰۰	۱۸/۳۳	۲۰/۰۰	۱۰/۸۳	۱۰/۸۳
۱۰۸/۰۰	<۰/۰۰۰۱	۳۳/۳۳	۲۵/۹۳	۱۴/۸۱	۱۱/۱۱	-/۰۰	۱۴/۸۱
۳۲۵/۰۰	<۰/۰۰۰۱	۱۳/۸۵	۱۸/۴۶	۱۳/۸۵	۹/۲۳	۱۵/۳۸	۲۹/۲۳

اسید لاکتیک به‌ترتیب کمتر و بیشتر بروز یافت. پرندگان دریافت‌کننده ۰/۶، ۱/۲ و ۲/۴ g GAA در کیلوگرم جیره غذایی نسبت به پرندگان کنترل فراوانی کمتری برای رفتار خوردن در چهار ساعت سوم پس از تزریق اسید لاکتیک داشتند. فراوانی رفتار خوردن در پرندگان دریافت‌کننده سطوح مختلف GAA

فراوانی رفتار خوردن در پرندگان دریافت‌کننده سطوح مختلف GAA نسبت به پرندگان کنترل در چهار ساعت اول پس از تزریق اسید لاکتیک کمتر بود. رفتار خوردن در پرندگان دریافت‌کننده ۲/۴ و ۳ g GAA در کیلوگرم جیره غذایی در مقایسه با پرندگان کنترل در چهار ساعت دوم پس از تزریق

کنترل در چهار ساعت چهارم پس از تزریق اسید لاکتیک داشتند ($p < 0.05$; جدول ۷).

پرنده‌گان دریافت‌کننده سطوح مختلف GAA به استثنای سطح ۱/۸ g/kg، نسبت به پرنده‌گان کنترل در چهار ساعت اول پس از تزریق اسید لاکتیک رفتار نشستن را با فراوانی کمتری نشان دادند. فراوانی این رفتار در پرنده‌گان دریافت‌کننده ۱/۲ GAA در کیلوگرم جیره غذایی نسبت به پرنده‌گان کنترل در چهار ساعت دوم پس از تزریق اسید لاکتیک بیشتر بود ($p < 0.05$; جدول ۷). در مطالعه حاضر، فراوانی کاهش سطح هوشیاری و رفتار چرت زدن و بی‌حالی در پرنده‌گان پس از دریافت اسید لاکتیک به‌صورت تزریق وریدی به وضوح افزایش یافت. ثابت شده است اسیدوز متابولیک انقباض عضلات را مختل، احساس سوزش در عضلات در حال فعالیت و خستگی ایجاد می‌کند (۲۲). بر این اساس، یافته‌های این مطالعه نشان داد که در اکثر زمان‌های پس از تزریق اسید لاکتیک، GAA حداقل در یک سطح، سبب کاهش فراوانی رفتار خوابیدن و چرت زدن شد. به‌نظر می‌رسد نیتریک اکسید در این امر دخیل بوده است که می‌تواند موجب مهار گلیکولیز و در نتیجه کاهش تولید لاکتات شود (۷). از سوی دیگر، آرژنین برداشت بیشتر متابولیت‌هایی مانند لاکتات‌دهیدروژناز، لاکتات و آمونیاک را افزایش می‌دهد که با خستگی عضله مرتبط هستند (۱۲).

نسبت به پرنده‌گان کنترل در چهار ساعت چهارم پس از تزریق اسید لاکتیک کمتر بود ($p < 0.05$; جدول ۷). پرنده‌گان دریافت‌کننده ۱/۲ GAA در کیلوگرم جیره غذایی فراوانی کمتری از رفتار خوابیدن را نسبت به پرنده‌گان کنترل در چهار ساعت اول پس از تزریق اسید لاکتیک داشتند. فراوانی رفتار خوابیدن در پرنده‌گان دریافت‌کننده تمام سطوح GAA غیر از سطح ۱/۸ g/kg نسبت به پرنده‌گان کنترل در چهار ساعت دوم پس از تزریق اسید لاکتیک کمتر بود. فراوانی رفتار خوابیدن در پرنده‌گان دریافت‌کننده سطوح مختلف GAA در چهار ساعت سوم پس از تزریق اسید لاکتیک در مقایسه با پرنده‌گان کنترل بیشتر بود. پرنده‌گان دریافت‌کننده تمام سطوح GAA غیر از سطح ۰/۶ و ۲/۴ g/kg نسبت به پرنده‌گان کنترل فراوانی رفتار خوابیدن بیشتر را در چهار ساعت چهارم پس از تزریق اسید لاکتیک داشتند ($p < 0.05$; جدول ۷). پرنده‌گان دریافت‌کننده ۱/۲، ۱/۸ و ۲/۴ GAA در کیلوگرم جیره غذایی در چهار ساعت اول پس از تزریق اسید لاکتیک فراوانی رفتار چرت‌زدن کمتر نسبت به پرنده‌گان کنترل داشتند. فراوانی رفتار چرت‌زدن در پرنده‌گان دریافت‌کننده سطوح مختلف GAA غیر از سطح ۱/۲ g/kg نسبت به پرنده‌گان کنترل در چهار ساعت دوم و سوم پس از تزریق اسید لاکتیک به‌ترتیب بیشتر و کمتر بود. پرنده‌گان دریافت‌کننده سطوح مختلف GAA غیر از سطح ۱/۸ g/kg، فراوانی کمتری برای رفتار چرت‌زدن در مقایسه با پرنده‌گان

جدول ۷- فراوانی رفتارهای خوردن، خوابیدن، چرت‌زدن و نشستن در جوجه‌های گوشتی متأثر از اسیدوز لاکتیک و دریافت‌کننده سطوح مختلف GAA

Table 7. Frequency of feeding, lying, napping and sitting behaviors in broiler chicks affected by repeated injections of lactic acid and received different levels of GAA

سطح معنی‌داری کای اسکور	GAA	GAA (g/kg)					صفر	فراستجه رفتاری/زمان پس از تزریق اسید لاکتیک (ساعت)
		۳	۲/۴	۱/۸	۱/۲	۰/۶		
۱۰۲۰/۰۰	<۰/۰۰۱	۱۹/۱۲	۱۳/۲۴	۱۵/۶۹	۱۷/۶۵	۱۴/۷۱	۱۹/۶۱	خوردن ۱-۴
۱۱۸۵/۰۰	<۰/۰۰۱	۲۳/۲۱	۰۸ ۱۳/	۱۶/۰۳	۱۵/۱۹	۱۶/۰۳	۱۶/۴۶	۸-۵
۹۲۰/۰۰	<۰/۰۰۱	۲۰/۶۵	۱۶/۳۰	۲۱/۲۰	۷/۶۱	۱۵/۷۶	۱۸/۴۸	۱۳-۹
۳۵۰/۰۰	<۰/۰۰۱	۲۰/۰۰	۱۸/۵۷	۱۲/۸۶	۵/۷۱	۲۰/۰۰	۲۲/۸۶	۱۶-۱۳
۲۲۸۵/۰۰	<۰/۰۰۱	۱۹/۲۶	۱۵/۷۵	۱۸/۶۰	۱۴/۲۲	۱۶/۸۵	۱۵/۳۲	خوابیدن ۱-۴
۲۱۰۰/۰۰	<۰/۰۰۱	۱۶/۹۰	۱۶/۶۷	۲۲/۱۴	۱۲/۳۸	۱۴/۷۶	۱۷/۱۴	۸-۵
۲۱۲۰/۰۰	<۰/۰۰۱	۱۷/۶۹	۱۷/۴۵	۱۵/۵۷	۱۷/۴۵	۱۷/۶۹	۱۴/۱۵	۱۳-۹
۱۴۱۰/۰۰	<۰/۰۰۱	۱۸/۰۹	۱۵/۶۰	۱۹/۸۶	۱۷/۷۳	۱۲/۰۶	۱۶/۶۷	۱۶-۱۳
۴۴۵/۰۰	<۰/۰۰۱	۱۹/۱۰	۱۵/۷۳	۱۲/۳۶	۱۴/۶۱	۲۰/۲۲	۱۷/۹۸	چرت زدن ۱-۴
۴۱۵/۰۰	<۰/۰۰۱	۱۶/۸۷	۱۶/۸۷	۱۵/۶۶	۱۲/۰۵	۲۴/۱۰	۱۴/۴۶	۸-۵
۲۷۵/۰۰	<۰/۰۰۱	۱۶/۳۶	۱۴/۵۵	۷/۲۷	۳۰/۹۱	۱۷/۲۷	۲۳/۶۴	۱۳-۹
۱۸۰/۰۰	۰/۰۱۲۷	۱۳/۸۹	۱۱/۱۱	۳۰/۵۶	۱۱/۱۱	۱۶/۶۷	۱۶/۶۷	۱۶-۱۳
۱۴۵۵/۰۰	<۰/۰۰۱	۱۴/۷۸	۱۷/۵۳	۱۹/۹۳	۱۴/۰۹	۱۴/۷۸	۱۸/۹۰	نشستن ۱-۴
۱۳۴۵/۰۰	<۰/۰۰۱	۱۶/۴۷	۱۶/۴۷	۱۴/۸۶	۲۲/۴۹	۱۳/۶۵	۱۶/۰۶	۸-۵
۵۸۵/۰۰	<۰/۰۰۱	۱۷/۰۹	۱۵/۳۸	۲۰/۵۱	۱۰/۲۶	۵/۱۳	۳۱/۶۲	۱۳-۹
۲۶۰/۰۰	۰/۰۱۲۷	۱۷/۳۱	۲۳/۰۸	۱۹/۲۳	۱۵/۳۸	۱۵/۳۸	۹/۶۲	۱۶-۱۳

و بروز صفات رفتاری خوابیدن و چرت زدن اغلب تحت تأثیر مصرف جیره‌ای سطوح مختلف GAA در جوجه‌های گوشتی کاهش پیدا کرد. مصرف جیره‌ای GAA در سطح ۱/۸ g/kg منجر به افزایش پروتئین بافت کبد و در سطوح ۱/۸ و ۳ g/kg سبب افزایش درصد زندمانی در جوجه‌های گوشتی متأثر از

نتیجه‌گیری کلی

به‌طور کلی تزریق زیرجلدی ویتامین D₃ در بالاترین سطح خود، درصد چربی بافت کبد و فراوانی رفتار خوابیدن و چرت زدن در جوجه‌های گوشتی متأثر از تزریق اسید لاکتیک را کاهش داد. همچنین فراوانی کاهش هوشیاری ناشی از اسیدوز

تزریق اسید لاکتیک شد. نتیجه‌گیری می‌شود که ویتامین D₃ مازاد جیره‌ای در سطح ۵۰۰۰۰ IU و همچنین GAA در سطح ۱/۸ g/kg جیره غذایی قادر به تغییرات مثبت در متابولیسم

گله‌های جوجه گوشتی در شرایط تغذیه‌ای و محیطی احتمال بروز اسیدوز لاکتیک هستند.

منابع

- Ahmadipour, B., F. Khajali and M.R. Sharifi. 2018. Effect of guanidinoacetic acid supplementation on growth performance and gut morphology in broiler chickens. *Poultry Science Journal*, 6: 19-24.
- Andrukhova, O., S. Slavic, U. Zeitz, S.C. Riesen, M.S. Heppelmann, T.D. Ambrisko, M. Markovic, W.M. Kuebler and R.G. Erben. 2014. Vitamin D is a regulator of endothelial nitric oxide synthase and arterial stiffness in mice. *Molecular Endocrinology*, 28: 53-64.
- Baker, D.H., R.R. Biehl and J.L. Emmert. 1998. Vitamin D₃ requirement of young chicks receiving diets varying in calcium and available phosphorus. *British Poultry Science*, 39: 413-417.
- Boroumandnia, Z., H. Khosravinia, B. Masouri and B. Parizadian Kavan. 2021. Effects of dietary supplementation of guanidinoacetic acid on physiological response of broiler chicken exposed to repeated lactic acid injection. *Italian Journal of Animal Science*, 20: 153-162.
- Champe, P.C., R.A. Harvey and D.R. Ferrier. 2005. *Biochemistry*. 3rd ed. Philadelphia: Lippincott Williams and Wilkins, 534 pp.
- Choi, H.S., K.A. Kim, C.Y. Lim, S.Y. Rhee, Y.C. Hwang, K.M. Kim, K.J. Kim, Y. Rhee and S.K. Lim. 2011. Low serum vitamin D is associated with high risk of diabetes in Korean adults. *The Journal of Nutrition*, 141: 1524-1528.
- Coombes, J.S. and L. McNaughton. 2000. Effects of branchedchain amino acid supplementation on serum creatine kinase and lactate dehydrogenase after prolonged exercise. *Journal of Sports Medicine and Physical Fitness*, 40: 240-246.
- Correale, J., M.C. Ysraelit and M.I. Gaitan. 2009. Immunomodulatory effects of vitamin D in multiple sclerosis. *Brain*, 132: 1146-1160.
- Dilger, R.N., K. Bryant-Angeloni, R.L. Payne, A. Lemme and C.M. Parsons. 2013. Dietary guanidinoacetic acid is an efficacious replacement for arginine for young chicks. *Poultry Science*, 92: 171-177.
- Esser, A.F.G., T.L. Taniguti, A.L. da Silva, E. Vanroo, I.N. Kaneko, T.C. Dos Santos and J.L.M. Fernandes. 2018. Effects of guanidinoacetic acid and arginine supplementation to vegetable diets fed to broiler chickens on performance, carcass yield and meat quality. *The Journal Semina Ciencias Agrarias*, 39: 1307-1318.
- Folch, J., M. Lees and G.H.S. Stanley. 1957. A simple method for the isolation and purification of total lipids from animal tissues. *Journal of Biological Chemistry*, 226: 497-509.
- Forbes, S.C. 2017. Oral L-Arginine Supplementation in young males: endocrinology, metabolic, and physiological responses at rest and during exercise. *L-Arginine in Clinical Nutrition*. Springer. 301-310 pp.
- Fujita, N., T. Itoh, H. Omori, M. Fukuda, T. Noda and T. Yoshimori. 2008. The Atg16L complex specifies the site of LC3 lipidation for membrane biogenesis in autophagy. *Molecular Biology of the Cell*, 19: 2092-2100.
- Giersberg, M.F., I. Poolen, K. Baere, H. Gunnink, T. Hattum, J.W. Riel and I.C. Jong. 2020. Comparative assessment of general behaviour and fear-related responses in hatchery-hatched and on-farm hatched broiler chickens. *Applied Animal Behaviour Science*, 232: 105100.
- Gillies, R.J., C. Pilot, Y. Marunaka and S. Fais. 2019. Targeting acidity in cancer and diabetes. *Biochimica et Biophysica Acta-Reviews on Cancer*, 1871: 273-280.
- Holick, M.F. 2007. Vitamin D deficiency. *The New England Journal of Medicine*, 357: 266-281.
- Hosseni, S.J., H. Kermanshahi, H. Nassirimoghadam, A. Nabipour and A. Hassanabadi. 2015. Effects of 1, 25-dihydroxycholecalciferol and hydroalcoholic extract of withania coagulans on performance and bone strength of male broiler chickens. *Research on Animal Production*, 6: 9-18.
- Huang, Y., J.B. Yee, W.H. Yip and K.C. Wong, 1994. Lactic acidosis and pH on the cardiovascular system. *Advances in Pharmacology*, 31: 551-564.
- Imaeda, N. 2000. Characterization of lactic acid formation and adenosine triphosphate consumption in calcium-loaded erythrocytes of broiler chickens. *Poultry Science*, 79: 1543-1547.
- Jacob, J.P., R. Blair and E.E. Gardiner. 1990. Effect of dietary lactate and glucose on the incidence of sudden death syndrome in male broiler chickens. *Poultry Science*, 69: 1529-1532.
- Kamel, K.S., M.S. Oh and M.L. Halperin. 2020. L-lactic acidosis: pathophysiology, classification, and causes; emphasis on biochemical and metabolic basis. *Kidney International*, 97: 75-88.
- Kerr, G., and L.D. Edward. 2019. An investigation of glycolysis, metabolic acidosis, and lactate's role in cellular respiration. Thesis. Retrieved May 02, 2019. From <https://digitalcommons.wayne.edu/honorsthesis/> 51.
- Khajali, F. and R.F. Wideman. 2010. Dietary arginine: Metabolic, environmental, immunological and physiological interrelationships, *World's Poultry Science Journal*, 66: 751-766.

24. Khalaji, S., M. Zaghari, M. Ganjkanloo and F. Ghaziani. 2013. Arginine, soy isoflavone and hydroxypropylmethylcellulose have protective effects against obesity in broiler breeder hens fed on high-energy diets. *British Poultry Science*, 54: 766-779.
25. Lorvand Amiri, H., S. Agah, J. Tolouei Azar, S. Hosseini, F. Shidfar and S.N. Mousavi. 2017. Effect of daily calcitriol supplementation with and without calcium on disease regression in non-alcoholic fatty liver patients following an energy-restricted diet: randomized, controlled, double-blind trial. *Clinical Nutrition*, 36: 1490-1497.
26. Mezza, T., G. Muscogiuri, G.P. Sorice, A. Prioleta, E. Salomone, A. Pontecorvi and A. Giaccari. 2012. Vitamin d deficiency: a new risk factor for type2 diabetes? *Annals of Nutrition and Metabolism*, 61: 337-48.
27. Michiels, J., L. Maertens, J. Buyse, A. Lemme, M. Rademacher, N.A. Dierick and S. de Smet. 2012. Supplementation of guanidinoacetic acid to broiler diets: effects on performance, carcass characteristics, meat quality, and energy metabolism. *Poultry Science*, 91: 402-412.
28. Newberry, R.C., E.E. Gardiner and J.R. Hunt. 1987. Behaviour of chickens prior to death from sudden death syndrome. *Poultry Science*, 66: 1446-1450.
29. Ostojic, S.M. 2015. Advanced physiological roles of guanidinoacetic acid. *European Journal of Nutrition*, 54: 1211-1215.
30. Saki, A.A. and M. Hemati. 2011. Does nutrition help to alleviate sudden death syndrome in broiler chicken. *Global Veterinaria*, 6: 262-268.
31. Schindhelm, R.K., M. Diamant, J.M. Dekker, M.E. Tushuizen, T. Teerlink and R.J. Heine. 2006. Alanine aminotransferase as a marker of nonalcoholic fatty liver disease in relation to type 2 diabetes mellitus and cardiovascular disease. *Diabetes/Metabolism Research and Reviews*, 22: 437-43.
32. Schwedhelm, L., D. Kirchner, B. Klaus and L. Bachmann. 2013. Experimentally induced hyperchloremic and dl-lactic acidosis in calves: An attempt to study the effects of oral rehydration on acid-base status. *Journal of Dairy Science*, 96: 2464-2475.
33. Shafey, T.M., M.W. McDonald, R.A.E. Pym. 1990. Effects of dietary calcium, available phosphorus and vitamin d on growth rate, food utilisation, plasma and bone constituents and calcium and phosphorus retention of commercial broiler strains. *British Poultry Science*, 31: 587-602.
34. Sharifi, N., R. Amani, E. Hajiani and B. Cheraghian. 2014. Does vitamin D improve liver enzymes, oxidative stress, and inflammatory biomarkers in adults with non-alcoholic fatty liver disease. A randomized clinical trial. *Endocrine*, 47: 70-80.
35. Sharifi, M.R., F. Khajali, B. Ahmadi Jonaghani, H. Hassan Pour and A. Safarpour. 2016. Effects of guanidinoacetic acid in low protein diet on growth performance and the incidence of ascites in broiler chickens. *Research on Animal Production*, 7: 44-51 (In Persian).
36. Surdu, A.M., O. Pinzariu, D.M. Ciobanu, A.G. Negru, S.S. Cainap, C. Lazea, D. Iacob, G. Saraci, D. Tirinescu, I.M. Borda and G. Cismaru. 2021. Vitamin D and Its Role in the Lipid Metabolism and the Development of Atherosclerosis. *Biomedicines*, 9: 172.
37. Tagliafico, A.S., P. Ameri, M. Bovio, M. Puntoni, E. Capaccio, G. Murialdo and C. Martinoli. 2010. Relationship between fatty degeneration of thigh muscles and vitamin D status in the elderly: a preliminary MRI study. *American Journal of Roentgenology*, 194: 728-734.
38. Tickle, P.G., J.R. Hutchinson and J.R. Codd. 2018. Energy allocation and behaviour in the growing broiler chicken. *Scientific Reports*, 8: 4562.
39. Wang, L., B. Shi, A. Shan and Y. Zhang. 2012. Effects of guanidinoacetic acid on growth performance, meat quality and antioxidation in growing-finishing pigs. *Journal of Animal Veterinary Advances*, 11: 631-636.
40. Yin, Y., Z. Yu, M. Xia, X. Luo, X. Lu, W. Ling. 2012. Vitamin D attenuates high fat diet-induced hepatic steatosis in rats by modulating lipid metabolism. *European Journal of Clinical Investigation*, 42: 1189-1196.
41. Zoccali, C. and F. Mallamaci. 2014. Does a vitamin D boost help in resistant hypertension control?. *Hypertension*, 63: 672-674.

Effect of Vitamin D₃ and Guanidinoacetic Acid on Performance, some Physiological Parameters, Carcass Characteristics and Behavior of Broilers Affected by Lactic Acidosis

Zeinab Broumandania¹, Heshmatullah Khosrayinia², Babak Masouri³ and Bahman Parizadian⁴

1- PhD student, Department of Animal Science, Faculty of Agriculture, Lorestan University, Khorramabad, Iran

2- Professor, Department of Animal Sciences, Faculty of Agriculture, Lorestan University, Khorramabad, Iran,
(Corresponding author: khosravi_fafa@yahoo.com)

3- Assistant Professor, Department of Animal Science, Faculty of Agriculture, Lorestan University, Khorramabad, Iran

4- Assistant Professor, Department of Animal Science, Faculty of Agriculture, Lorestan University, Khorramabad, Iran

Received: 28 September, 2021

Accepted: 19 February, 2022

Extended Abstract

Introduction and objectives: Lactic acidosis occurs as a result of hypoxia and rapid growth of broilers and can be considered as a physiological stress. In two experiments, the effect of extra nutritional levels of vitamin D₃ and guanidinoacetic acid was investigated on performance, relative weight of organs, some physiological and behavioral parameters of broiler chicks under lactic acidosis stress.

Material and Methods: In both experiments, 144 chickens of Ross 308 strain were used to study the effect of subcutaneous injection of vitamin D₃ at 0 (negative and positive controls), 20,000, 30,000, 40,000 and 50,000 international unit and dietary levels of GAA at 0, 0.6, 1.2, 1.8, 2.4 and 3 g/kg in a randomized complete block design with 6 treatments, 4 replications and 6 birds per replication.

Results: In the first experiment, liver fat concentrations in birds receiving 50,000 IU of vitamin D₃ were 21.79% and 19.16% lower, respectively, compared to negative control and birds receiving 30,000 IU of vitamin D₃ ($p < 0.05$). In Experiment 2, the survival rate of birds receiving 1.8 and 3 g/kg GAA in the diet was greater than the birds receiving 0.6 and 1.2 g/kg GAA ($p < 0.05$). Behavioral parameters of the birds were affected by vitamin D₃ injection as well as GAA dietary levels ($p < 0.05$).

Conclusion: The results show that subcutaneous injection of vitamin D₃ at the level of 50,000 IU and adding GAA to diet at the level of 1.8 g/kg has positive effects on modulation of physiological stress caused by lactic acidosis in broilers.

Keywords: Behavioral parameters, Broilers, Guanidinoacetic acid, Lactic acidosis, Physiological stress, Vitamin D₃